

er ude paa 10—11 Fod Vand, og hvor mange Skibe passere. Men hvad kan det nu nytte, at den højtærede Marineminister siger: Jeg vil ikke, det maa Indenrigsministeren om? Saa have vi en Strid som den, der rasede i Sommer om Bestre Kirkegaard, og som forekom mig havde lidt uhyggeligt ved sig ikke saa meget paa Grund af de Følger, der kom ud af Kampen, som fordi Befolkningen blev opmærksom paa, at disse høje Autoriteter, som man troede arbejdede i den skønneste Enighed, og som skulle repræsentere Landets almindelige Interesser, kunne have saadanne Smaastridigheder med hinanden, som de større almindelige Interesser maa lide under. Derfor ønsker og haaber jeg, at den højtærede Indenrigsminister, som i øvrigt tager saa praktisk paa Forholdene, vil erkende, at et af Ministerierne maa gøre det, hvad enten det nu bliver det ene eller det andet, og tage Arbejdet op. — Den højtærede Minister glemte at svare mig angaaende Dampskibet „Ceta“ og lignende Tilfælde, hvor Beboere gaa ud og ville ved det, som Marine ministeriet en Gang har bragt i Orden; men jeg har hørt udtale, at der kan ventes et Lovforslag i den Retning, og derfor skal jeg opsætte at udtale mig videre derom. Jeg vil blot med Hensyn til disse Brag endnu bemærke, at den højtærede Minister ganske vist gjorde en Bemærkning, som tilshieladende har noget bestikkende ved sig, nemlig at Staten ikke var forpligtet til, fordi Folk forsættelig begik en saadan Fejl at sætte et Brag paa Grund, straks at træde til og fjerne det. Det erkender jeg selvfølgelig, men naar vi nu gaa ud fra, at Ministeriet skulde have Bemyndigelse til over alt, hvor der virkelig er Ulykkestilfælde at befrygte, at fjerne Brag, som vare farlige, maatte man tillige forlange, at der blev taget Bestemmelse i Lovgivningen om, at Folk ikke havde Lov til at sætte saadanne Brag paa Grund, fordi de havde en eller anden underordnet Interesse deraf. Og naar vi dog skulde have et Lovforslag, som skal ordne de heromhandlede Forhold, forekommer det mig nok, at dette Spørgsmaal burde tages op. Jeg vil blot spørge den højtærede Minister — og det er ingenlunde noget upraktisk Spørgsmaal — kunne Beboerne uden videre købe gamle Brag, fylde dem med Søsten og sænke dem paa et Sted, hvor de have Bøht til at anbringe et fast Punkt? Det skulde man næsten tro, efter hvad der her er passeret. Saa staa vi virkelig i Fare for at faa henlagt mange af den Slags Brag, som nu ligger ved Rastrup, Rastrupperne eller de Paar Mænd fra Rastrup, som have anbragt Braget, have dog haft deres bestemte Grunde dertil, som kunne

komme igen andre Steder, og jeg kunde anføre andre Tilfælde, hvor man kunde have sine Grunde til at anbringe saadanne Brag; der er f. Eks. Søgerne; lad det blot blive bekendt for Søgerne paa Søen, at man har Lov til at sænke gamle Brag ned og der tage sin Position, hvor man baade kan spise Froskost og tillige skyde Søfugle o. s. v., saa er jeg vis paa, der bliver sænket adskillige Brag langs vore Kyster. Men det kan dog ikke være tilladeligt at foretage den Slags Ting i vore Farvande, selv om disse Farvande ere saa uheldige hverken at høre til Sejløbet eller til Forstranden. — Jeg skal nu — ganske kort uaa jeg tilstaa — bevare det ærede Medlem fra Esbjergs Tale. Det ærede Medlem fra Esbjerg var saa vidtløftig, at hvis jeg vilde gendrive ham Punkt for Punkt, saa vilde det forekomme mig at være et Misbrug af Tingets Tid. Det ærede Medlem gif tilbage til Middeldalderen og vilde bevise af Købstædernes Optømt, at Esbjerg By maatte behandles paa samme Maade som Byerne i Middeldalderen. Jeg kom ubillig til at tænke paa et Andragende, som er forelagt Rigsdagen, i hvilket man ønsker en Privatbane forlænget til Slangerup, hvori der blandt andet staa, at Slangerup By fra 1100 til 1809 har været en Købstad, ja vel endogsaa har været Residensstad, siden Erik Ejegod er født der. Naar man først anfører den Slags Argumenter, saa bliver det noget vanskeligt at diskutere. Hvad man maatte foretage i Middeldalderen med Hensyn til Befæstning af Byer, Bispe sæder og deslige, det kan virkelig ikke komme i Betragtning her, hvor der er Spørgsmaal om en ganske moderne By, som skal arbejde sig frem under moderne Betingelser. Det, som er Hovedsagen, er, at Lovgivningsmagten har skabt en Havn. Ja, i Parentes vil jeg bemærke, at jeg ikke har vidst, at den afgangende Konseilspræsident har været Demokratiets Fører. Dette maatte man tro efter det ærede Medlems Udtalelser, idet han bestandig omtalte Havnen som et Barn af Demokratiet, og det var ganske sikkert den afgangende Konseilspræsident, der ganske særlig har skabt Esbjerg Havn. Jeg tror nok, at Lovgivningsmagten og Regeringen have haft større Andel i Havnens Tilstedeværelse eller Skabelse end denne By, som først blev skabt ved selve Havnen. Altsaa, Lovgivningsmagten har skabt Havnen, og dertil er Folk flyttet, og de leve af Havnen, og Havnen hder alle disse Folk Arbejde. Det er en ganske simpel Ting, man ikke behøver at stille paa Spidsten. At Havnen lever af Byen og at det er Byen, der ernærer Havnen, det forstaaer jeg ikke.